Dosarul nr. 2r-76/2026 I instanță
Nr. PIGD 2-26109054-05-2r-24092026 judecător Ciorba Alexandru
judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

12 noiembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

examinând în conformitate cu prevederile art. 426 Cod de procedură civilă al RM, fără participarea părților, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Ganganu Vasile în interesele lui Erhan Ion împotriva încheierii judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026, adoptată la cererea depusă de ***** în nume propriu și în numele și interesele copiilor minori cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva agresorului Erhan Ion,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei și în baza argumentelor invocate în cererea de recurs,

A C O N S T A T A T:

La data de 26 august 2026, ***** a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție în privința sa și a copiilor minori, împotriva agresorului Erhan Ion. (f.d.1-2)

În motivarea cererii a indicat că, din anul 2021, a trăit în relații de concubinaj cu Erhan Ion. Din această relație au doi copii minori: *****, născut la *****, și *****, născut la *****. Totodată, aceasta mai are trei copii minori: *****, născută la *****, *****, născută la *****, și *****, care locuiesc împreună cu ea.

A menționat că, în urmă cu aproximativ trei ani, între ea și Erhan Ion au început conflicte, întrucât acesta avea permanent pretenții față de copiii săi, le reproșa ceea ce făceau, striga la ei și îi numea cu cuvinte necenzurate. Față de ea, Erhan Ion manifesta un comportament amoral, striga și o numea cu cuvinte necenzurate în prezența copiilor minori, lezându-i onoarea și demnitatea. Pentru a-i supraveghea permanent, Erhan Ion ar fi instalat camere video în toată casa și în curte, inclusiv în odaia fiicelor sale. Deși ***** nu era de acord și se opunea, acesta îi spunea permanent că, dacă ceva nu îi place, să își ia copiii și să plece de acasă.

La data de 02 august 2026, Erhan Ion ar fi devenit agresiv și ar fi început să îl lovească pe fiul acesteia, *****, fapt care i-a speriat pe toți copiii, determinându-i să fugă în casă. La data de 06 august 2026, situația s-ar fi repetat, Erhan Ion agresându-l din nou fizic pe *****. Totodată, acesta ar fi strigat în urma fiicei ***** că o va bate dacă îi va spune mamei sale ceva despre agresarea băiatului. Din acel moment fiica sa a început să *****.

Având în vedere comportamentul agresiv al lui Erhan Ion și considerând că continuarea conviețuirii cu acesta constituia un pericol pentru viața și securitatea sa și a copiilor, ***** a luat toți copiii și s-a mutat cu traiul în satul *****, raionul Cimișlia.

A mai indicat că Erhan Ion nu s-a liniștit, iar la data de 20 august 2026, fiind agresiv, a venit în satul în care locuiau și a încercat să intre în ogradă pentru a lua copiii. ***** nu i-a permis accesul și a chemat poliția.

În prezența lui Erhan Ion a fost emis Ordinul de restricție de urgență nr. 202640075ORU, care i-a fost adus la cunoștință. Acesta a refuzat să semneze confirmarea aducerii la cunoștință, după care a plecat de la gospodărie.

A indicat că, Erhan Ion și-a continuat comportamentul și a ignorat ordinul de restricție, prin care îi fusese interzis orice contact cu ea, expediindu-i mesaje în fiecare zi după emiterea acestuia.

A susținut că ea și copiii săi minori se află permanent într-un pericol iminent de abuz din partea lui Erhan Ion și că îi este frică să rămână singură cu copiii în fața fostului concubin. Aceasta a menționat că faptele descrise urmează să fie confirmate în ședința de judecată prin înregistrări video și a considerat că ea și copiii săi au dreptul, potrivit legislației în vigoare a Republicii Moldova, să fie ocrotiți de stat și protejați împotriva abuzurilor și actelor de violență din partea agresorului.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026 s-a admis integral cererea victimei *****.

S-a eliberat ordonanța de protecție pe un termen de 6 (șase) luni prin care se instituie următoarele măsuri de protecție a victimei ***** născută la *****, și a copiilor minori ***** născută la *****, ***** născută la *****, ***** ***** născut la *****, ***** născut la ***** și ***** născut la *****, - toți domiciliați în r-nul Cimișlia, sat. *****, de la acțiunile agresorului Erhan Ion, IDNP *****, domiciliat/locuitor al r-nul Cimișlia, s. *****, *****, 3:

- s-a obligat Erhan Ion de a sta departe de locuința victimei și a copiilor minori enunțați supra;

- s-a obligat Erhan Ion de a sta departe la o distanță de 200 de metri de locul aflării victimei și a copiilor minori enunțați supra, excepție fiind doar perioada participării în instanța de judecată la soluționarea eventualelor litigii comune;

- s-a interzis lui Erhan Ion oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima ***** și copiii minori enunțați supra.

S-a aplicat monitorizarea electronică a agresorului Erhan Ion, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimelor violenței în familie.

S-a explicat victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase, odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri, și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezența ordonanță de protecție.

În baza încheierii s-a emis ordonanță de protecție ce s-a pus imediat în executare.

S-a remis prezenta încheiere și ordonanța de protecție Inspectoratului de Poliție Cimișlia pentru supraveghere și executare imediată și Biroului de Probațiune Cimișlia în partea executării aplicării monitorizării electronice.

S-a încasat de la Erhan Ion, IDNP ***** în beneficiul statului, suma de 250 (două sute cincizeci) de lei cu titlu de plată a taxei de stat, de la care petiționara a fost scutită la depunerea cererii, conform legii.

S-a încasat de la Erhan Ion, IDNP ***** în beneficiul Judecătoriei Cimișlia, suma de 200 (două sute) de lei cu titlu de plată a taxei de timbru, de la care petiționara a fost scutită la depunerea cererii, conform legii. (f.d.45-51, 59-60)

La data de 03 septembrie 2026, nefiind de acord cu încheierea judecătoriei

Cimişlia din 26 august 2026, avocatul Ganganu Vasile acționând în interesele lui Erhan Ion a înaintat recurs asupra încheierii emise de instanța de fond, prin care a solicitat: admiterea recursului; casarea integrală a încheierii din 26 august 2026, precum și a ordonanței de protecție emise în baza acesteia; în temeiul art. 427 lit. c) CPC, soluționarea prin decizie a problemei și respingerea cererii depuse de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție, ca neîntemeiată; primirea, anexarea la materialele cauzei, cercetarea și vizionarea în ședința de judecată a înregistrărilor video prezentate de recurent, în care este fixat evenimentul din 20.08.2026 și conduita ambelor părți la fața locului; în cazul în care instanța de recurs va considera necesară administrarea contradictorie a probelor care nu au putut fi prezentate din cauza neinformării efective a recurentului, în temeiul art. 427 lit. b) CPC, casarea încheierii și restituirea problemei spre rejudecare, cu asigurarea informării efective a lui Erhan Ion și posibilității de a prezenta explicații, probe și martori. (f.d.67-71)

În motivarea recursului a inovat, că soluția primei instanțe este neîntemeiată și disproporționată, fiind adoptată în baza unui probatoriu care nu individualizează existența violenței față de fiecare persoană protejată, fără participarea efectivă a presupusului agresor și fără o analiză suficientă a caracterului actual și iminent al riscului, a contextului faptelor și a consecințelor extrem de severe asupra relației tată-copii.

Menționează că, încheierea nu indică faptul că poliția ar fi fost contactată de instanță pentru informarea lui Erhan Ion, nu identifică un raport al poliției, o comunicare, o recipisă, o mențiune despre refuzul primirii actelor ori orice altă dovadă din care să rezulte că recurentului i-au fost aduse la cunoștință existența cererii judiciare, obiectul ei, data și ora ședinței și posibilitatea de a-și prezenta poziția. Este adevărat că art. 278^6 alin. (4) CPC permite examinarea cererii în lipsa presupusului agresor. Însă neprezentarea și neinformarea sunt noțiuni diferite. Examinarea în lipsă este legitimă după efectuarea demersurilor de informare prevăzute de lege, ea nu poate transforma obligația de informare într-o formalitate facultativă.

Cauza fiind examinată fără prezența lui Erhan Ion, prezintă faptul că acesta nu a putut să facă careva explicații, clarități, asigure martorii care au fost prezenți și explica contextul înregistrării video, scopul vizitei din 20.08.2026, conținutul mesajelor, relația sa cu propriii copii ***** și *****, nici solicita audierea persoanelor prezente la domiciliul din sat. *****.

Consideră că norma prevăzută de art. 278^6 alin. (3) CPC nu constituie o prezumție indiscutabilă potrivit căreia simpla relatare a petiționarei obligă instanța să admită cererea în integralitate și să aplice termenul maxim. Instanța trebuie să stabilească, din circumstanțele concrete, existența unui risc actual și iminent, iar apoi să individualizeze măsurile necesare. Mai mult, încheierea reține că petiționara a afirmat că Erhan Ion striga, utiliza cuvinte necenzurate, instalase camere video și îi spunea să plece dacă nu îi convine situația. În același timp, actul judecătoresc nu identifică o agresiune fizică asupra ***** ***** și nici o amenințare concretă cu violentă fizică adresată acesteia.

Menționează că, instanța trebuia să facă legătura între faptele concrete, probele care le confirmă și elementele noțiunii legale. În schimb, concluzia că ***** a fost supusă violenței fizice și psihologice este formulată general, deși proba video descrisă de instanță privește exclusiv incidentul cu ***** *****. Mai mult, ***** părăsise locuința comună și se mutase în sat. *****. Separarea geografică nu exclude, în sine, posibilitatea unei ordonanțe, dar constituie o circumstanță esențială pentru aprecierea caracterului actual al riscului și pentru proporționalitatea măsurilor. Instanța nu explică de ce, după schimbarea domiciliului, exista un risc iminent de agresiune fizică asupra ei care impunea cumulativ toate restricțiile pentru 6 luni.

Indică că, încheierea recurată preia afirmația petiționarei că Erhan Ion ar fi venit „fiind agresiv” la domiciliul din sat. ***** și ar fi încercat să intre în ogradă „pentru a lua copiii”.

Susține că, această calificare provine din versiunea petiționarei și nu este confruntată cu versiunea recurentului. Poziția lui Erhan Ion este că s-a deplasat la ***** pentru a-și vedea copiii comuni, ***** și *****, iar comunicarea cu ***** la fața locului a fost corespunzătoare, fără acte de agresiune. La eveniment au fost prezente persoane care pot confirma conduita sa și scopul vizitei cât și dispune de înregistrarea video.

Consideră că, întrucât recurentul nu a fost informat efectiv despre ședință, el nu a avut posibilitatea să solicite audierea acestor personae și să prezinte înregistrările video de care dispune. În consecință, prima instanță a convertit calificativul unilateral „agresiv” într-un element al riscului, fără verificarea contradictorie a faptului.

Instanța indică drept probă obiectivă înregistrarea video în care se menționează că Erhan Ion îl agresează fizic pe ***** *****. Recurentul nu solicită

ignorarea înregistrării, ci cercetarea ei integrală și contextuală. Potrivit poziției recurentului, copiii mai mari ai ***** ***** manifestau un comportament neadecvat și existau episoade în care îi agresau pe copiii mici comuni ai părților, ***** și *****, iar intervenția sa a urmărit oprirea unei asemenea conduite, fiindu-i aplicat lui ***** 2 palme ușoare în regiunea feselor.

Menționează că, această apărare nu justifică automat orice utilizare a forței și nu înlătură obligația de proporționalitate, dar ea impunea însă examinarea secvenței integrale, a faptelor care au precedat contactul fizic, a intensității intervenției și a eventualului pericol pentru copiii mici. Încheierea nu conține o asemenea analiză.

Consideră că, instanța a acordat aceeași protecție tuturor celor cinci copii și a concluzionat global că aceștia au fost supuși violenței psihologice și fizice, dar constatările încheierii individualizează doar: (1) incidentul fizic cu ***** ***** și (2) pretinsa amenințare verbală adresată ***** *****.

În raport cu *****, născut la *****, și *****, născut la *****, care sunt copiii comuni ai lui Erhan Ion și *****, încheierea nu indică niciun episod în care tatăl i-ar fi lovit, amenințat, insultat, intimidat ori supus unui control abuziv. Nu este identificată o probă distinctă privind violenta fizică sau psihologică fată de ei. Instanța afirmă că starea tensionată „se poate reflecta” asupra copiilor. O posibilitate abstractă nu echivalează însă, fără o evaluare individualizată, cu constatarea că fiecare copil a fost supus violenței și că este necesară interdicția totală de contact tată-copil pentru termenul maxim. Petiționara a invocat inclusiv o consecință psihologică concretă la minora ***** - ***** după incident.

Susține că, în lipsa unei evaluări a copilului, a unui înscris medical/psihologic ori a unei concluzii de specialitate, instanța a preluat legătura cauzală susținută de mamă fără o verificare obiectivă.

Cu atât mai mult, în privința lui ***** și *****, absența oricărei evaluări sociale/psihologice sau a unei descrieri individualizate a afectării lor face dificil de înțeles temeiul pentru care aceștia au fost incluși într-o interdicție totală de contact cu propriul tată. În continuare din Ordin de restricție de urgență nr. 202640075ORU din 20.08.2026 rezultă că lui Erhan Ion i-a fost interzis contactul cu *****, inclusiv telefonic. Recurentul nu contestă această împrejurare și nu susține că mesajele ar fi fost permise de ordin. Contestată este însă valoarea probatorie atribuită de prima instanță acestor mesaje. Încheierea reține că simplul fapt al contactării după Ordin de restricție de urgență, apreciat împreună cu

celelalte materiale, confirmă violența și pericolul real de repetare.

Susține că, o eventuală nerespectare formală a interdicției de contact trebuie separată de întrebarea dacă mesajele, prin conținutul lor, constituie violență psihologică sau indică un pericol iminent de violență fizică, instanța nu reproduce și nu individualizează amenințări, injurii, intimidări ori presiuni din aceste mesaje.

Potrivit recurentului, mesajele urmăreau să obțină posibilitatea de a vedea sau de a comunica cu propriii copii ***** și *****, aceasta a intervenit în contextul în care chiar ***** i-a reproșat prin mesaj că nu se interesează de copii. Chiar dacă această comunicare trebuia realizată prin mecanisme legale și fără încălcarea Ordin de restricție de urgență, scopul parental și conținutul neamenințător, dacă sunt confirmate de capturile de ecran, sunt relevante pentru aprecierea riscului și nu puteau fi ignorate.

Poziția recurentului nu reprezintă o versiune construită ulterior emiterii ordonanței judiciare. Or, Erhan Ion indică că deplasarea sa la ***** nu ar fi urmărit hărțuirea sau agresarea ***** *****. Potrivit acestei poziții, Erhan Ion a indicat că la 13.08.2026 a constatat că ***** părăsise locuința comună împreună cu cei cinci copii, inclusiv copiii comuni ***** și *****, mutându-se ulterior în sat. *****. La 20.08.2026, sora lui Erhan Ion, fiind informată că minorii ar fi rămas fără supraveghere, s-a deplasat la *****, a solicitat intervenția poliției și l-a informat pe recurent. Erhan Ion susține că s-a deplasat la fața locului pentru a verifica siguranța copiilor săi, nu pentru a exercita violență asupra ***** *****.

Susține că, această versiune este susceptibilă de verificare prin audierea surorii recurentului, a persoanelor prezente la fața locului Grițco Andrei și a colaboratorilor de poliție intervenițI. Examinarea acțiunii date sunt relevante și prin faptul că, potrivit contestației, intervenția poliției ar fi fost solicitată chiar de sora lui Erhan Ion. Indică că, nu s-a ținut cont că potrivit explicațiilor lui Erhan Ion incidentul video invocat cu privire la ***** ***** era anterior datei emiterii ordinului și că intervenția sa avusese loc într-un context educativ, fără producerea unor traumatisme fizice ori psihice copilului.

Menționează că, intervențiile sale față de copiii mai mari ai ***** erau determinate de comportamente pe care le considera necorespunzătoare, inclusiv episoade de agresivitate ale acestora față de copiii mici comuni, ***** și *****. Această susținere nu legitimează aplicarea unei forțe disproporționate asupra unui copil, însă obliga instanța să cerceteze contextul complet al înregistrării și să stabilească dacă fapta reprezenta violență în sensul Legii nr.45/2007 sau dacă

existau elemente ale apărării unei alte persoane, expres exceptate de definiția legală.

Susține că, la examinarea prezentului recurs urmează a fi luat în calcul și faptul că Erhan Ion este caracterizat pozitiv la locul de trai, fiind descris de autoritatea publică locală drept persoană responsabilă, comunicabilă, bun gospodar, implicată în activități de voluntariat și fără obiecții de conduită în localitate.

Indică că, instanța nu individualizează însă data și ora realizării fiecărei înregistrări, dispozitivul de pe care provine, persoana care a efectuat sau extras înregistrarea și, esențial, dacă secvența vizionată corespunde pretinsei fapte din 02.08.2026, celei din 06.08.2026 ori unui alt episod. Această omisiune este importantă deoarece valoarea probatorie a unei înregistrări nu poate fi desprinsă de localizarea ei temporală și de raportarea la fapta concretă pentru care este invocată. Fără stabilirea datei înregistrării, instanța nu putea concluziona în mod riguros asupra caracterului repetat al conduitei și nici asupra proximității temporale dintre incident și pretinsul pericol iminent care a justificat măsurile judiciare pentru șase luni.

Susține că, încheierea nu clarifică momentul în care ***** a aflat despre pretinsa agresiune asupra fiului său ***** și despre pretinsa amenințare adresată *****. Această împrejurare este determinantă pentru evaluarea conduitei ulterioare a petiționarei. Dacă mama a cunoscut fapta imediat după 02.08.2026 ori 06.08.2026, instanța trebuia să clarifice de ce nu a sesizat atunci poliția, autoritatea tutelară, medicul sau alt serviciu competent și de ce nu a solicitat imediat protecția copilului. Dacă, dimpotrivă, a aflat abia ulterior, instanța trebuia să stabilească data și modalitatea în care a luat cunoștință de faptă.

Indică că, prima instanță a utilizat pretinsele episoade din începutul lunii august ca fundament al unui risc actual și iminent, fără să cerceteze deloc intervalul temporal, conduita părților în perioada următoare, momentul aflării faptelor de către mamă și motivul pentru care acestea nu au determinat o sesizare imediată. Mai mult, Erhan Ion a susținut expres că mama copilului cunoștea incidentul și că la acel moment nu ar fi formulat obiecții, iar înregistrarea ar fi fost valorificată abia ulterior, la 20.08.2026.

Menționează că în cazul dedus judecății, motivarea nu răspunde întrebărilor esențiale: când exact s-au produs faptele surprinse video; când a văzut ***** înregistrarea; când i-a relatat copilul incidentul; dacă a observat leziuni; dacă a

solicitat examinare medicală ori psihologică; dacă a informat poliția sau autoritatea tutelară; dacă au existat incidente ulterioare; și ce element nou a transformat, la 20-26.08.2026, un episod anterior într-un pericol fizic iminent pentru toate cele șase persoane protejate.

Consideră că, absența acestei analize este deosebit de relevantă pentru copiii minori ***** și *****. Față de aceștia nu este descris niciun act de violență al tatălui, iar poziția recurentului este chiar că intervențiile sale urmăreau protejarea lor de comportamentul copiilor mai mari. Instanța nu putea deduce automat un pericol pentru acești doi copii dintr-o secvență privind un alt copil, fără evaluarea relației tată-fii și a situației lor concrete. Formula potrivit căreia „se observă cum Erhan Ion îl agresează fizic" reprezintă concluzia instanței, dar nu substituie descrierea elementelor obiective din probă care permit controlul judiciar al acestei concluzii.

Susține că, ordonanța interzice orice contact al lui Erhan Ion inclusiv cu propriii copii ***** și ***** pentru 6 luni. O asemenea măsură constituie o ingerință severă în viața de familie și trebuie să fie justificată prin motive relevante și suficiente, raportate la interesul superior al copiilor și la un risc individualizat. Norma legală (art. 15 alin. (4^1) din Legea 45/2007) confirmă că emiterea ordonanței nu echivalează cu suprimarea automată a relației părinte-copil. Legiuitorul prevede expres posibilitatea unui program de vizitare aprobat de autoritatea tutelară.

Consideră că, prezenta cauză trebuie delimitată factual: încheierea nu constată agresiuni fizice sau psihice asupra ***** *****, ***** ori *****, video-ul privește doar pe *****; amenințarea relatată privește doar pe *****; iar concluzia privind toți copiii este extinsă fără individualizarea faptelor și a efectelor.

Mai mult, instanța reține că ar fi fost pornită o cauză contravențională/penală privind violența în familie, apreciind această împrejurare ca indicator al unui risc actual și suficient de serios.

Indică că, motivarea nu precizează dacă este vorba despre proces contravențional sau proces penal, numărul procedurii, norma imputată, actul de pornire, calitatea procesuală a lui Erhan Ion ori stadiul cauzei.

Instanța afirmă că termenul de 6 luni este „suficient pentru întreruperea ciclului imediat al violenței", etc., această motivare în partea expusă este cu atât mai importantă deoarece ***** se mutase deja în altă localitate, iar măsurile includ monitorizare electronică și interdicția totală de contact cu doi copii biologici față

de care instanța nu identifică acte de violență.

Astfel, reprezentantul recurentului concluzionează că, încheierea recurată: nu demonstrează informarea lui Erhan Ion prin mecanismul special prevăzut de art. 278[6] alin. (1) CPC; nu identifică violență fizică sau psihică față de *****; nu identifică acte de violență față de ***** și *****; extinde concluzia de violență asupra tuturor copiilor fără individualizare; nu verifică prin probe de specialitate consecințele psihologice concrete invocate, deși acestea sunt utilizate în motivare; nu examinează contextul integral al video-ului și apărarea altei persoane; interpretează vizita din sat. ***** exclusiv prin versiunea petiționarei; folosește mesajele trimise cu încălcarea Ordinului de restricție de urgență drept indicator al riscului fără analiza conținutului; invocă o cauză „contravențională/penală” neindividualizată; nu justifică de ce termenul maxim și interdicția totală de contact cu propriii copii sunt indispensabile; nu stabilește data exactă a înregistrărilor video și raportarea lor la episoadele din 02.08.2026/06.08.2026; nu clarifică momentul în care ***** a aflat despre pretinsa agresiune asupra lui ***** și motivele lipsei unei sesizări imediate; prin examinarea cererii a limitat dreptul lui Erhan Ion de a se apăra, prezenta probe, inclusiv cu martorii și video.

La data de 24 septembrie 2026 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.80)

La data de 19 octombrie 2026 avocatul Ganganu Vasile acționând în interesele lui Erhan Ion a înaintat o cerere de completare a recursului. (f.d.84-93)

În susținerea poziției sale, recurentul a prezentat înscrisurile rezultate din procesul contravențional nr. 2618 din 20 august 2026, examinat de Inspectoratul de Poliție Cimișlia, considerând că acestea sunt relevante pentru stabilirea existenței sau inexistenței violenței în familie, aprecierea caracterului real și actual al riscului, precum și verificarea proporționalității măsurilor de protecție aplicate.

A menționat că instanța de fond și-a întemeiat concluziile inclusiv pe existența unei proceduri contravenționale sau penale privind violența în familie, fără a individualiza procedura respectivă și fără a cunoaște rezultatul verificărilor efectuate. Or, procesul contravențional nr. 2618, inițiat în legătură cu evenimentul din 20 august 2026, a fost finalizat prin decizia agentului constatator Fominîh Elena din 03 septembrie 2026, prin care s-a dispus încetarea procesului în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, întrucât, în urma examinării cumulative a probelor, nu au fost stabilite elementele constitutive ale unei contravenții. Totodată, agentul constatator a reținut că nu a fost identificată nici o

faptă care să întrunească elementele constitutive ale unei infracțiuni și care să impună remiterea materialelor organului de urmărire penală.

Recurentul a menționat că această concluzie nu se întemeiază exclusiv pe explicațiile sale, ci și pe declarațiile intimatei *****, care, fiind audiată în calitate de victimă și avertizată asupra răspunderii pentru declarații false, a comunicat că, la 20 august 2026, Erhan Ion a venit la poarta gospodăriei pentru a-și vedea copiii comuni, precizând că nu a fost agresată fizic sau verbal. În opinia recurentului, declarațiile respective contrazic afirmațiile potrivit cărora evenimentul ar fi presupus o agresiune fizică ori verbală asupra intimatei sau un comportament manifestat prin injurii și expresii necenzurate.

De asemenea, a susținut că instanța de fond nu a individualizat o amenințare concretă cu violență fizică adresată intimatei, limitându-se la aprecieri generale privind pretinsa conduită agresivă a recurentului.

În continuare, recurentul a făcut referire la chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, întocmit la 20 august 2026 în privința ***** *****, potrivit căruia nivelul riscului a fost apreciat drept scăzut. A indicat că, la rubrica privind indicatorii semnificativi ai riscului, au fost consemnate răspunsuri negative pentru violența fizică, sexuală, psihologică, spirituală și economică.

În opinia acestuia, rezultatul evaluării este incompatibil cu concluzia instanței de fond privind existența unui pericol suficient de grav și iminent pentru a justifica aplicarea cumulativă a celor mai restrictive măsuri de protecție, pentru termenul maxim de 6 luni. Totodată, a precizat că evaluarea efectuată de poliție nu substituie aprecierea independentă a instanței de judecată, însă constituie un element probator care trebuie examinat în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei.

Recurentul a mai invocat faptul că verificările efectuate în cadrul procesului contravențional nu au evidențiat încălcări anterioare în domeniul relațiilor familiale. Totodată, potrivit caracteristicii eliberate de Primăria satului *****, acesta este descris drept o persoană comunicabilă, responsabilă, bun gospodar, implicată în activități de voluntariat, cu un comportament modest în locurile publice și fără obiecții înregistrate din partea autorității publice locale.

Consideră că aceste circumstanțe, examinate împreună cu declarațiile intimatei, rezultatul chestionarului de evaluare a riscurilor și decizia de încetare a procesului contravențional, conturează o situație diferită de cea reținută de instanța

de fond cu privire la existența unui comportament violent repetat și a unui risc ridicat sau iminent.

De asemenea, recurentul a susținut că, în măsura în care existența procedurii contravenționale a fost valorificată de instanța de fond drept indicator al riscului, rezultatul final al aceleiași proceduri nu poate fi ignorat. În opinia sa, nu este justificată luarea în considerare a simplei porniri a verificărilor în defavoarea recurentului, fără aprecierea ulterioară a deciziei prin care s-a constatat lipsa elementelor constitutive ale contravenției.

Cu referire la pretinsa violență psihologică, recurentul a argumentat că simpla existență a unui conflict între foștii concubini sau prezența sa la poarta domiciliului pentru a solicita contactul cu copiii comuni nu echivalează, în lipsa altor elemente obiective, cu intimidarea, insultarea, amenințarea ori exercitarea unui control abuziv. A reiterat că evaluarea riscului nu a identificat violență psihologică, iar intimata a negat existența unei agresiuni verbale.

Totodată, a invocat necesitatea individualizării pretinselor acte de violență și a riscului față de fiecare persoană beneficiară a ordonanței de protecție. A menționat că materialele procesului contravențional nr. 2618 privesc sesizarea ***** ***** din 20 august 2026 și nu stabilesc acte de violență ale lui Erhan Ion față de aceasta și nici față de copiii comuni ***** și *****. În aceste condiții, a apreciat că interdicția totală de contact a tatălui cu copiii săi pentru o perioadă de 6 luni este insuficient motivată și disproporționată.

Separat, recurentul a făcut referire la chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor întocmit în privința minorului ***** *****, fiul ***** *****. A indicat că, spre deosebire de chestionarul întocmit în privința intimatei, în care riscul a fost apreciat drept scăzut, în chestionarul minorului au fost bifate violența fizică și psihologică, copiii din familie fiind indicați ca expuși riscului, iar nivelul final fiind calificat drept ridicat.

A susținut că această diferență dintre cele două evaluări efectuate în același context familial impune verificarea modului de completare a chestionarului minorului, a surselor informaționale utilizate și a fundamentării concluziei privind existența unui risc ridicat.

În acest sens, a invocat faptul că mai multe rubrici destinate consemnării circumstanțelor concrete sunt necompletate sau completate insuficient, nefiind individualizate leziunile ori vătămările corporale și nefiind consemnate complet relatările presupusului agresor și ale martorilor. Totodată, a susținut că din

formular nu poate fi reconstituit un calcul transparent al răspunsurilor afirmative care să justifice nivelul de risc atribuit, fiind necesară și clarificarea modului în care au fost aplicate regulile speciale privind constatarea violenței fizice.

Recurentul a mai menționat că, în cazul minorului ***** *****, este necesară verificarea modului în care a fost realizat interviul de protecție, a persoanei care l-a efectuat, a calității acesteia, a condițiilor desfășurării interviului și a participanților la evaluare. A susținut că din chestionar nu rezultă cu suficientă claritate care informații provin nemijlocit de la copil și care reprezintă aprecierile evaluatorului.

De asemenea, a invocat necesitatea verificării respectării mecanismului intersectorial de protecție a copilului, inclusiv a modalității de sesizare și referire a cazului către autoritatea tutelară sau serviciile de asistență socială. În opinia sa, simpla consemnare a nivelului de risc ridicat în chestionarul minorului nu este suficientă pentru a confirma temeinicia evaluării, fără verificarea modului de completare a formularului și a respectării procedurilor aplicabile.

În vederea elucidării acestor împrejurări, recurentul a solicitat obținerea de la Inspectoratul de Poliție Cimișlia a informațiilor și înscrisurilor care au stat la baza întocmirii chestionarului privind minorul ***** *****, inclusiv a datelor referitoare la persoana care l-a întocmit, documentarea interviului de protecție, participanții la intervenția multidisciplinară, precum și actele privind sesizarea și referirea cazului către autoritățile competente.

Consideră recurentul că înscrisurile prezentate confirmă necesitatea reevaluării circumstanțelor care au stat la baza emiterii ordonanței de protecție, în special sub aspectul existenței unor acte concrete de violență, al caracterului actual și iminent al riscului, al individualizării acestuia față de fiecare persoană protejată și al proporționalității măsurilor aplicate.

Verificând legalitatea încheierii judecătoreşti contestate, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, Completul de judecată conchide că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţele judecătoreşti aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanţei judecătoreşti (hotărîri, încheieri, decizii, ordonanţe), precum şi a actelor unor alte autorităţi în cazurile prevăzute de lege.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, *curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Conform art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Potrivit materialelor cauzei, Completul de judecată reține că, la data de 26 august 2026, ***** a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție în privința sa și a copiilor minori, împotriva agresorului Erhan Ion. (f.d.1-2)

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026 s-a admis integral cererea victimei *****.

S-a eliberat ordonanța de protecție pe un termen de 6 (șase) luni prin care se instituie următoarele măsuri de protecție a victimei ***** și a copiilor minori *****, *****, ***** *****, ***** și *****, - de la acțiunile agresorului Erhan Ion: - s-a obligat Erhan Ion de a sta departe de locuința victimei și a copiilor minori enunțați supra; - s-a obligat Erhan Ion de a sta departe la o distanță de 200 de metri de locul aflării victimei și a copiilor minori enunțați supra, excepție fiind doar perioada participării în instanța de judecată la soluționarea eventualelor litigii comune; - s-a interzis lui Erhan Ion oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima ***** și copiii minori enunțați supra. (f.d.45-51, 59-60)

La data de 03 septembrie 2026, nefiind de acord cu încheierea judecătoriei Cimişlia din 26 august 2026, avocatul Ganganu Vasile acționând în interesele lui Erhan Ion a înaintat recurs asupra încheierii emise de instanța de fond, prin care a solicitat: *admiterea recursului; casarea integrală a încheierii din 26 august 2026, precum și a ordonanței de protecție emise în baza acesteia; în temeiul art. 427 lit. c) CPC, soluționarea prin decizie a problemei şi respingerea cererii depuse de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție, ca neîntemeiată; primirea, anexarea la materialele cauzei, cercetarea și vizionarea în ședința de judecată a înregistrărilor video prezentate de recurent, în care este fixat evenimentul din 20.08.2026 și conduita ambelor părți la fața locului; în cazul în care instanța de recurs va considera necesară administrarea contradictorie a probelor care nu au*

putut fi prezentate din cauza neinformării efective a recurentului, în temeiul art. 427 lit. b) CPC, casarea încheierii și restituirea problemei spre rejudecare, cu asigurarea informării efective a lui Erhan Ion și posibilității de a prezenta explicații, probe și martori. (f.d.67-71)

Subsecvent, analizând argumentele invocate de reprezentantul recurentului în conținutul recursului înaintat, în raport cu încheierea contestată, Completul de judecată conchide că criticele invocate sunt neîntemeiate şi urmează a fi respinse, cu menţinerea încheierii instanţei de fond din 26 august 2026, ca fiind una întemeiată şi legală, reieşind din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și a violenței în familie nr. 45-XVI din 01 martie 2007*, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime*.

Legea enunțată prevede la art. 2 că, prin ***violenţă în familie*** se înţelege *acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.*

Potrivit prevederilor art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, *declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii*.

În conformitate cu prevederile art. 278[7] Cod de procedură civilă coroborat cu art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și a violenţei în familie, *instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri:*

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea acesteia, excluzînd şi orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, pînă la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor aflate în posesia şi folosinţa victimei;

h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenţei sau pentru înlăturarea ei;

j) interzicerea de a păstra şi purta armă;

k) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital şi/sau dintr-un sistem informaţional datele informatice cu conţinut abuziv.

Potrivit alin. (3) al aceluiași articol din Legea indicată, *măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie*.

De asemenea potrivit prevederilor art. 278^{7} alin. (2^{1}) Cod de procedură civilă, *măsurile de protecţie prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege*.

Conform dispozițiilor art. 278^{9} alin. (1) Cod de procedură civilă*, încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecţie poate fi atacată cu recurs.*

Studiind circumstanţele cauzei în raport cu normele legale, Completul de judecată reţine ca fiind întemeiată concluzia instanţei de fond cu privire la admiterea cererii de aplicare a măsurilor de protecţie a victimei violenţei în familie, având în vedere că la materialele dosarului se conţin probe concludente şi pertinente ce dovedesc faptul că, la caz, există un mediu familial tensionat, care generează presiune psihologică asupra petiționarei și comportamentul violent asupra copiilor.

Or, conform cererii depuse și poziției expuse în instanța de judecată se constată că ***** a invocat existența unui comportament agresiv repetat din partea lui Erhan Ion, manifestat prin conflicte, injurii, presiuni psihologice și acte de violență fizică asupra minorului ***** *****. Totodată, aceasta a relatat că, din cauza comportamentului concubinului, a fost nevoită să părăsească locuința comună împreună cu cei cinci copii minori, temându-se pentru securitatea sa și a acestora.

La caz, Completul de judecată reține că temerile exprimate de petiționară nu se întemeiază exclusiv pe existența unor neînțelegeri între concubini, ci urmează a fi apreciate în contextul comportamentului descris în cererea de aplicare a măsurilor de protecție, inclusiv al incidentelor de agresiune fizică asupra minorului ***** *****, al amenințărilor adresate minorei ***** și al continuării contactării petiționarei după emiterea ordinului de restricție de urgență.

Subsecvent, Completul consideră întemeiată concluzia instanței de fond privind necesitatea aplicării măsurilor de protecție, întrucât acestea urmăresc prevenirea repetării actelor de violență și asigurarea securității petiționarei și a copiilor minori.

Cu referire la argumentul avocatului Ganganu Vasile potrivit căruia Erhan Ion nu ar fi fost informat efectiv despre examinarea cererii și nu ar fi avut posibilitatea să prezinte explicații, martori și înregistrări video, Completul reține că procedura privind aplicarea măsurilor de protecție are un caracter urgent, iar prevederile art. 278^6 alin. (4) Cod de procedură civilă permit examinarea cererii în lipsa presupusului agresor (*procedura citării de către prima instanța a fost respectată*). Totodată, lipsa participării acestuia nu determină, prin ea însăși, ilegalitatea încheierii contestate, fiind necesară constatarea unei încălcări procedurale care să justifice casarea actului judecătoresc.

Referitor la argumentele privind inexistența unor acte de violență și caracterul unilateral al declarațiilor petiționarei, Completul reține că instanța de fond nu s-a limitat la simpla relatare a acesteia, ci a luat în considerare și înregistrarea video privind agresarea fizică a minorului ***** *****. Explicația recurentului potrivit căreia i-ar fi aplicat minorului două palme ușoare în regiunea feselor, în scop educativ sau pentru protejarea celorlalți copii, nu poate justifica utilizarea violenței fizice asupra unui minor și nici nu înlătură necesitatea măsurilor de protecție.

Totodată, Completul apreciază critic argumentul potrivit căruia măsurile de protecție nu puteau fi aplicate și în privința celorlalți copii, inclusiv a minorilor

***** și *****, în lipsa unor acte de violență îndreptate nemijlocit împotriva acestora. Or, copiii care locuiesc într-un mediu familial caracterizat prin conflicte și manifestări violente pot fi afectați inclusiv prin asistarea la asemenea comportamente, iar măsurile de protecție au drept scop prevenirea expunerii lor la asemenea situații, fără a fi necesară producerea prealabilă a unor vătămări fizice asupra fiecăruia.

În ceea ce privește invocarea de către reprezentantul recurentului a deciziei agentului constatator din 03 septembrie 2026, prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional nr. 2618 din 20 august 2026, Completul reține că această împrejurare nu constituie un temei suficient pentru anularea ordonanței de protecție. Or, încetarea procesului contravențional pentru lipsa elementelor constitutive ale contravenției nu exclude, prin ea însăși, existența unui risc de violență în familie, întrucât procedura de aplicare a măsurilor de protecție are un caracter preventiv și nu este condiționată de constatarea răspunderii contravenționale sau penale a presupusului agresor.

De asemenea, declarația ***** ***** potrivit căreia nu a fost agresată fizic sau verbal la evenimentul din 20 august 2026 nu infirmă automat celelalte circumstanțe invocate în cererea sa, care se referă la comportamentul anterior al recurentului și la temerea repetării actelor de violență.

Cu privire la nivelul scăzut de risc indicat în chestionarul întocmit în privința ***** *****, Completul menționează că această evaluare a fost apreciată împreună cu celelalte circumstanțe ale cauzei și nu poate fi considerată, în mod izolat, drept dovadă a inexistenței oricărui pericol. Mai mult, chestionarul întocmit în privința minorului ***** ***** indică existența violenței fizice și psihologice și consemnează un nivel ridicat de risc, fapt care este o circumstanță relevantă pentru aprecierea necesității protecției copiilor.

Subsecvent, neclaritățile invocate de avocat în interesele recurentului cu privire la completarea chestionarului minorului și efectuarea interviului de protecție nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a înlătura celelalte elemente probatorii reținute de prima instanță, inclusiv înregistrarea video privind incidentul cu minorul ***** *****.

Totodată, Completul reține că, nici caracteristica pozitivă eliberată de Primăria satului ***** în privința lui Erhan Ion și lipsa unor antecedente contravenționale în domeniul relațiilor familiale nu infirmă circumstanțele concrete care au determinat solicitarea măsurilor de protecție. Aceste date caracterizează

persoana recurentului, însă nu exclud posibilitatea manifestării unui comportament violent în cadrul relațiilor familiale.

Referitor la argumentul privind disproporționalitatea măsurilor dispuse pentru termenul de 6 luni, inclusiv interdicția de contact cu copiii comuni, Completul reține că instanța de fond a luat în considerație necesitatea protejării petiționarei și a tuturor copiilor minori de eventuale noi manifestări violente. Dreptul recurentului de a menține relații personale cu propriii copii trebuie exercitat cu respectarea interesului superior al acestora și a măsurilor de protecție instituite, neputând prevala asupra necesității asigurării securității lor.

În acest context sunt relevante constatările CtEDO în cauza *Fatma Yildirim contra Austriei* (decizia din 01 octombrie 2007), care se referea la asasinarea Dnei Yildirim de către soţul ei, Comitetul CEDAW a constatat că Statul şi-a încălcat obligaţia de diligentă cuvenită de a o proteja pe Fatma Yildirim. Prin urmare, comitetul a conclus că Statul-parte şi-a încălcat obligaţiile stabilite prin articolul 2 (a) şi (c) pînă la (f), şi articolul 3 ale CEDAW, interpretate în concordanță cu Articolul 1 al CEDAW şi recomandarea generală 19 a Comitetului, precum şi drepturile respective ale decedatei Fatma Yildirim la viaţă şi integritate fizică şi mentală. Declaraţia Adunării Generale a ONU privind eliminarea violenţei domestice (1993), în Articolul 4(c), îndeamnă Statele să „*exercite o diligentă corespunzătoare pentru a preveni, investiga şi a pedepsi, în conformitate cu legislaţia naţională, violenţa domestică, fie că acele acte sunt comise de către stat sau persoane private*”. În cel de-al treilea raport al său, către Comisia pentru Drepturile Omului a Consiliului Economic şi Social al ONU (E/CN.4/2006/61), Raportorul Special pentru violenţă domestică a considerat că există o regulă de drept internaţional cutumiar care „*obligă Statele să prevină şi să reacţioneze la actele de violenţă domestică cu diligenta corespunzătoare*”, or „*Statele trebuie să introducă, să dezvolte şi/sau să amelioreze, după caz, politicile naţionale de luptă împotriva violenţei bazându-se pe securitatea maximă şi protecţia victimelor, susţinere şi asistenţă, amendarea dreptului penal şi civil, sensibilizarea publicului, formarea specializată a profesioniştilor care se confruntă cu violenţa împotriva femeilor şi prevenirea unor astfel de acte*”.

La acest capitol, Completul de judecată notează că în corespundere cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, autorităţile statului au o obligaţie pozitivă de a proteja victimele violenţei în familie în vederea neadmiterii încălcării prevederilor art. 3 şi 8 din CEDO. Astfel, în cauza *Mudric contra*

Moldovei (hotărârea din 16 iulie 2013), Curtea a indicat că, art. 1 din Convenţie, coroborat cu art. 3 impune Statelor obligaţii pozitive pentru a asigura că indivizii aflaţi sub jurisdicţia lor sunt protejaţi împotriva tuturor formelor de rele tratamente, interzise de art. 3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de persoane private.

Mai mult decât atât, Completul de judecată denotă că, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului accentuează insuccesul de a realiza o protecţie relevantă a victimelor violenţei domestice de către autoritățile de drept din Republica Moldova în cauza *T.M. şi C.M. contra Republicii Moldova* (2014), statuând eșecul statului de a proteja persoanele împotriva violenței în familie, ceea ce semnifică că acțiunile autorităților nu sunt un simplu eşec sau tergiversarea examinării violenței, dar constituie iertarea violenței. În acest context, se menționează că violența în familie este o problemă actuală în societate, care necesită depunerea de maxime eforturi din partea statului pentru a dezrădăcina acest fenomen indezirabil.

Cu privire la violenţa în familie, Comitetul de Miniştri a recomandat că Statele membre ar trebui să califice toate formele de violenţă în familie ca infracţiuni şi să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilităţii judecătorilor să adopte măsuri interimare în scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptaşului de a contacta, comunica cu/sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancţioneze toate încălcările măsurilor impuse făptaşului şi să stabilească o procedură obligatorie de acţionare pentru poliţie, serviciile medicale şi sociale.

Într-o altă ordine de idei, este de menţionat faptul că violenţa este o experienţă traumatică a căror răni nu se reduc nicidecum la leziuni fizice. Scopul comportamentului violent este să distrugă stima de sine a victimei şi să spargă rezistenţa ei. Una dintre consecințele comportamentului violent este frica constantă a victimei de repetare a violenţei. În plus, CtEDO a indicat că judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (*copii, femei, vârstnici*), consfinţit în actele internaţionale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi, la fel, pe principiul toleranței „zero”, adică aplicarea măsurilor trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

În cumulul celor expuse, Completul de judecată reține că, concluzia instanței de fond referitor la admiterea cererii victimei ***** cu privire la eliberarea ordonanţei de protecţie pentru victimele violenţei în familie a sa și a copiilor

minori, este ***justă***, având la bază cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită apreciere juridică cuvenită. În opoziție, recurentul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță (*înregistrările video prezentate instanței de recurs nu răstoarnă concluziile primei instanțe cu privire la necesitatea aplicării măsurilor de protecție*).

Or, argumentele recursului se combat prin constatările faptice descrise mai sus, raportate la prevederile legale incidente speței.

Prin urmare, Completul de judecată consideră că argumentele invocate de avocatul Ganganu Vasile în interesele recurentului Erhan Ion nu demonstrează existența unor circumstanțe care să justifice casarea încheierii contestate. Or, instanța de fond a apreciat circumstanțele relevante ale cauzei și a aplicat măsurile de protecție în scopul prevenirii repetării actelor de violență în familie.

În aceste condiții, Completul de judecată concluzionează că încheierea Judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026 este legală și întemeiată, motiv pentru care recursul declarat de avocatul Ganganu Vasile în interesele lui Erhan Ion urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 426, art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Ganganu Vasile în interesele lui Erhan Ion.

Se menține încheierea judecătoriei Cimișlia din 26 august 2026, adoptată la cererea depusă de ***** în nume propriu și în numele și interesele copiilor minori cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva agresorului Erhan Ion.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii și se plasează pe pagina web a instanţei.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

Mironov Andrei Colev Grigori Hudoba Valeri